

עברנו לגור ברמת-גן, ואחרי-כך לרמת-השרון. הייתי צריך לנסוע לאיטליה להביא תבניות בשביל בית-המלאכה. מלכה בעצ-מה הביאה אותי לשדה-התעופה. איך היא יכולה להגיד היום שברחתי בלי שידעה? מאיטליה נסעתי יחד איתי בפריס. ישבתי שם שבועיים. יום אחד הלכתי טלפון מלכה. בא לי או הרעיון להישאר בפריס. חשבתי במשנה מקום משנה מול. הצעתי למלכה בטלפון להצטרף אלי עם הילדים. אמרתי לה שתחשוב על הנושא, ושתשלח לי מיכתב תשובה. במקום תשובה קיבלתי הודעה לתשלום מזונות מהרבנות.

חזרתי לארץ אחרי שנה, ומצאתי שהיא השכירה את הבית ברמת-השרון, ומכרה את המכונית ורכוש אחר.

מלכה גרה בעכו ושם היא גם הכירה את נהגיהמונית שאיתו היא חיה. התחלנו בהליכי גירושין שנמשכים עד היום. העניין נסחב בגלל הרכוש. בינתיים הוצאתי נגדה צווים שילדים יהיו אצלי, בגלל שהיא גרה עם גבר אחר. הילדים עברו אלי. אבל היא משכה אותם חזרה אליה. במשך כל הזמן הזה היא לא הפסיקה למרר לי את החיים. היא הסיתה את הילדים נגדי. הילדים שלי עצמם קמים נגדי בגללה. אני תמיד דאגתי להם. כשביטחתי הדין קבע שיעברו אלי, היא שלחה לי את הילדים בלי בגדים. הייתי צריך לקינות להם הכל מחדש.

בשלב מסוים נשארתי בלי כסף. הייתי חייב לה עבור מזונות. היא היתה הר-

מלכה עם פרקוויט לירסקי ניטון לרצח

לכת להוצאה לפועל ותובעת כל פעם חלק קטן מהסכום, כדי שכל פעם יעצרו אותי מחדש. כל מה שהיא רצתה זה רק למרר לי את החיים. אבל הצדק היה איתי. בית-הדין פסק לטובתי. זה שיגע אותה. היא תעשה הכל נגדי, אבל אני לא מפחד.

עד כאן דבריו של אלברט חגג. בניגוד לאלברט חוששת אהובתו שר-למית וייסנברג, מצעדיה הבאים של מלכה. "אני לא קשורה לכל הפרשה הזאת," סיפרה שולמית. "אין לי שום דבר נגד מלכה. אני אפילו לא מכירה אותה, אבל אם היא היתה מסוגלת לחטוף תינוקת, מי יודע למה היא מסוגלת? אני מפחדת."

"אלברט ואני אוהבים ואנחנו רוצים להתחתן. מלכה לא רוצה לתת לו גט, אבל אני חייבתי עד היום ואני ממשיך לחכות עד שייתגרש ממנה. אני רק מקווה שהכל ייגמר לבסוף בטוב."

סופה של הפרשה עדיין לא ברור. מלכה תיבדק בימים הקרובים על-ידי פסיכיאטר ולהחליטו יהיו בוודאי השלכות לגבי עתידה. המישטרה הודיעה כי עליה עוד להשלים את החקירה ולגבות עדויות מכל המעורבים בפרשה. אולם הרב שלמה גורן, שישב בראש בית-הדין הרבני העליון, אי-ננו נכלל ברשימת המעורבים.

על חברת-החשמל היה להחליט תוך חודש-שיים למי משתייהן למסור את העבודה. ההצעות נמסרו ליועצים כדי שיכינו ניתוח טכני של ההצעות, וניתוח כספי ריאלי של ההוצאות שתירשנה להשלמת החסר בי-הצעות השונות.

היועצים הגישו דין-וחשבון מפורט, ש-קבע חדר-משמיעתי כי להצעה הדרום-אפ-ריקאית יש עדיפות מוחלטת. האיטלקים הגישו שתי הצעות, בשתי שיטות-בנייה. הסכום שנקבע כסופי, היה נמוך אמנם מן הסכום שהציגו הדרום-אפריקאים: 51 מיליון דולר. אולם בדיקת ההצעה האיטלקית, הראתה כי היא כמו מכונית ללא פגושים, מגבים, פנסים, ריי-פור ועוד חלקים. כאשר הוסיפו היועצים את החסר להצעה האיטלקית, התברר כי היא עולה 54 מיליון דולר, לפחות.

היועצים פקדו את ההצעה האיטלקית גם בגלל ליקויים בטיחותיים. בעוד ש-הדרום-אפריקאים הציעו כי המזון יוקם על עמודים כפולים, הציעו האיטלקים עמוד מרכזי אחד, שיעלה פחות. אולם התברר כי החומרים שהציעו להכניס בכל עמוד אינם עומדים בתקן, וכאשר הוסיפו את החסר יצא כי עמוד איטלקי אחד עולה כמו שניים בהצעה הדרום-אפריקאית. אבל עמוד אחד הנושא על גבו 1000 טון מעמס, הוא פחות בטוח משני עמודים הנושאים רק 500 טון כל אחד. השינוי גרם לתוספת של ארבעה מיליון דולר. ההצעה האיטלקית הציעה עוד כי ה-מזון יושתי על ריצפה של לוחות פלדה, שיסופקו על-ידי מספנות-ישראל. לוחות כאלה יש לצבוע כל פרק-זמן, כדי למנוע חלודה, והדבר הוסיף עוד כמה מיליונים לתחשיב. ההצעה הדרום-אפריקאית דיברה על קורות-בטון שאינם מחלידות, שיסופקו על-ידי סולל בונה.

יתרון בולט אחר לדרום-אפריקאים היה מבחינת הערך-המוסף. האיטלקים הציעו כי עבודות הביקף של שישה מיליון דולר יימסרו לישראלים, בעיקר הזמנת קורות-הפלדה במספנות-ישראל. הקורות הן, ל-מעשה, יבוא טהור, ומרכיב הערך-המוסף שבהן הוא קטן ביותר. הדרום-אפריקאים הציעו מרכיב ישראלי של 22 מיליון דולר, שרובו מורכב מיציקות-בטון, ה-דושי ממלט ומחומרים המיוצרים בארץ.

ספינה

או מזח צף

הדין-וחשבון של היועצים הוגש בי-סוף אוקטובר, ומאו לא הוזמנו היר-עצים אף לפורום אחד של חברת-החשמל. נוחק עימם כל מגע. מאז גם לא הראו להם כל מיסמך נוסף, ולמעשה הוצאו מן-התמונה. רק פעם-אחת הוזמן נציגם להיר-פיע בצורה כללית לפני הוועדה הטכנית של החברה. איש לא פנה אליהם למלא את תפקיד היועץ, אין הם יודעים גם אם הדין-וחשבון שהגישו נמסר לחברי מו-עצת-המנהלים. אם הוגש, קשה להבין את התמיכה בהצעה האיטלקית.

אחרי שהגישו היועצים את הדין-וחש-בון, ניתנה הוראה לוועדת הכספים של חברת-החשמל להכין בדיקה משלה על-עלות ההצעות. הוועדה הכינה דין-וחשבון שקבע כי ההצעה האיטלקית יקרה רק בכמה-מאות אלפי דולרים משל המתחרים, אולם יש להעדיפה בשל מועדי קבלת-הכספים. היא קבעה גם שהאיטלקים הציעו להביא לצורך העבודה ספינה ששה-ו-הצעה זו טובה יותר מהצעת הדרום-אפריקאים, שהציעו להקים מזח צף. הוועדה גם ביקשה כי החלק הישראלי יגיע ל-14 מיליון דולר, ומתוכם 10 מיליון דולר ערך-מוסף. בדיקת הדין-וחשבון הזה מעלה כמה

ספקות לגבי המיספרים. ראשית, לקחו כבסיס הצעת-מחיר איטלקית של 52 מיל-יון דולר, ולא 54 מיליון דולר, בטענה שהאיטלקים הסכימו להורידם. שנית, בעוד שלגבי הדרום-אפריקאים חישבו את הרי-בית על ההשקעה, לפי הצעת הדרום-אפרי-קאים, ב-16%. הרי שלגבי האיטלקים עשו חישוב של 7%. האיטלקים הגישו שתי הצעות — האחת בריבית של 7% והשנייה בריבית של 16%, והדבר השפיע, כמובן, על המחיר הכולל. הוועדה בחרה שריר-ית, וזלה יותר. בכל זאת הסתכם המחיר ב-5 מיליון אחד יותר.

כאשר קרא עורך-הדין הרנוי, נציג ה-דרום-אפריקאים, את דברי השר בכנסת, הוא פנה אל השר בתביעה כי יחזור בו מדבריו, שאין להם כל אחיזה במציאות. רק או פנתה חברת-החשמל, בפעם ה-

במדינה

דרדרו. טיטו נושא, כנראה, מישראל, אף כי מעולם לא תקף אותה בזדוניות ובארסיות. רק ההיסטוריון יוכל לקבוע, בבוא העת, אם לא איבדה ישראל הזדמ-נות היסטוריות, כאשר סירבה לקבל את הקו של טיטו, אשר היה מסוגל להשכיח שלום בינה ובין העולם הערבי עוד לפני 25 שנים.

כוחה של אישיות. מה תהיה דמו-הה של יוגוסלביה אחרי טיטו?

עם רדתו מן הבמה, תצטרך יוגוסלביה להתמודד עם כל הלחצים, מבפנים ומ-בחוץ — החל בצבא הסובייטי הכביר, האורב מעבר לגבול, וכלה במגמות הבד-לניות של העממים מבפנים. נתינת התוצאה אשר תהיה, השם טיטו,

יגאל תומרקין בהפגנה (ליד אנדרטת השואה שלו) שני כלבים נגד מפגינים

שיזיפ ברוז אימץ לו אותו במחתרת, יוסיף להתגוסס בעמודי-ההיסטוריה של המאה ה-20.

הפגנות

הבו לא הפגין

הפגנה עזובה ושני כלבים

כמעט והפכה לתבערה

כנגד לפידים זעירים

"תלכו לעבוד! תעשו משהו שמאלנים שכמוכם!" זעקו שני אברכים שזה עתה יצאו מבית-הכנסת, אחרי תפילת-ערבית של שבת. "אם הייתם עובדים לא היה לכם זמן להפגנות, מה מעניין אחכם מה קורה בחברון?"

גבר זקן, שהתלווה לשני הצעירים, צעק: "הק היטלר ידע מה לעשות ביהודים, הוא אמר שאת כולם צריך לשים באותו מקום וזו הם יהרגו אחד את השני!"

"חתיכת שמאלני, חבל שהיטלר לא הרג לך את ההורים," צווח בחור כבן 18. ר-התגובה לא אחרה לבוא. עורך-הדין גיל לייזנר, איש "שלום עכשיו" מתל-אביב, הגיש תלונה למישטרה.

בשבת, בארבע וחצי אחרי הצהריים, הופיעו כמה בחורים מסניף תל-אביב של "שלום עכשיו", טיפסו על אנדרטת השואה והתקומה, שברחבת כיכר העיריה בתל-אביב, ותלו סדין לבן שעליו כרוה: "כריתת יערות זאת לא תקומה. התנחלות בחברון = שואה."

כמה עשרות חברים, ששמעו על יוזמת חבריהם, הגיעו והדליקו לפידים זעירים ונעמדו ליד הכרוה. לפתע הצטרפו אליהם כמה ממפלגת בית-הכנסת הקרוב והתי-חילו בוויכוח שלוחה בניבולי פה וקריאה: "הסתלקו מהארץ שלנו, איפה הנוער של פעם!"

תומרקין לוקח כלבים. לחבורה הצ-טרף יגאל תומרקין, מי שהקים את אני-דרסת-השואה לפני כחמש שנים. הוא הגיע כשהוא מלווה בשני כלבי הספורדשר-בול-י פעם!"

בית העולם הזה

משתתף באבנו של

אברהם סיטון

מנכ"ל חברת העולם הזה בע"מ

וראש מינהלת השבועון

במות עליז אמו